

13-11-2020

Hierbij verzoeken wij u onderstaande schriftelijke vragen ex Artikel 41 Reglement van Orde aangaande “Waterstoffabriek” door te geleiden aan het college van burgemeester en wethouders.

Op 11-11-2020 stond er een interview in het Noord-Hollands Dagblad met gedeputeerde Stigter (zie bijlage 1). In dit interview heeft hij het over het op 10-11-2020 door Gedeputeerde Staten vastgestelde “Bouwstenen adaptieve uitvoeringsstrategie energie-infrastructuur 2020-2024”. Over waterstof geeft hij het volgende aan: “Waterstof gaat geproduceerd worden op de twee plekken waar de ‘wind op zee’ aan land komt: Wijk aan Zee en Den Helder.” Wijk aan Zee kent al een stapeling van overlast met Tata Steel en het Tennet transformatorstation. Nu dreigt daar een waterstoffabriek bij te komen. Eerder is de gemeente Beverwijk enigszins overvallen door grote ontwikkelingen rond de energietransitie nabij Wijk aan Zee. Wij vinden het belangrijk om nu tijdig aan te haken

- 1) Is het college op de hoogte van de vaststelling van het document “Bouwstenen adaptieve uitvoeringsstrategie energie-infrastructuur 2020-2024”?
- 2) Is het college op de hoogte van de wens van de provincie om waterstof te gaan produceren bij Wijk aan Zee?
- 3) Op welke wijze is/wordt de gemeente betrokken bij de plannen van de provincie om waterstof te gaan produceren bij Wijk aan Zee?
- 4) De Gedeputeerde Staten van Noord-Holland stellen in het najaar van 2020 een waterstofstrategie vast. Is het college hierbij betrokken geweest? Zo ja, op welke wijze? Is het college bereid de raad actief te informeren over ontwikkelingen rond waterstof nabij Wijk aan Zee?

Deze passage lezen we in het document Bouwstenen adaptieve uitvoeringsstrategie energie-infrastructuur 2020-2024: “In de Waterstofstrategie Noord-Holland (2020) worden de ambities, kansen en mogelijkheden van waterstof benoemd. De ambitie is dat Noord-Holland een snel opkomende Hydrogen Valley wordt. De regio heeft veel potentie om de productie en invoer, opslag en doorvoer van (klimaatvriendelijke) waterstof snel op te schalen. Daarmee kan Noord-Holland niet alleen haar eigen klimaatdoelstellingen realiseren, maar ook een substantiële bijdrage leveren aan het verduurzamen van het energiesysteem in Nederland én Noordwest Europa.”

- 5) Wat is het standpunt van het college in de kwestie dat Wijk aan Zee mogelijk, bovenop de reeds zware belasting, een substantiële bijdrage moet gaan leveren aan het verduurzamen van het energiesysteem in Nederland en Noordwest Europa?

Verder lezen we dat de provincie in toenemende mate een coördinerende rol neemt. Zie onderstaande passages:

“De provincie pakt als overheid de coördinatie voor de regio, over gemeentegrenzen heen.”

“Met de netbeheerders is een eerste overzicht gemaakt van mogelijke no-regret projecten. Dit wordt verder uitgewerkt en met betrokken gemeenten worden besproken. Op een gegeven moment ontstaat een lijst van no-regret projecten waar een interventie van de provincie gewenst is. Deze lijst is niet statisch maar adaptief om snel op ontwikkelingen te kunnen inspelen. Samen met de netbeheerders wordt bepaald of de projecten gezamenlijk worden opgepakt of dat een andere (individuele) aanpak voldoende is.”

*“Waar **lokale overheden** er niet uitkomen, door bemiddeling en/of het inzetten van juridisch- planologische instrumenten.”*

- 6) Is het college bereid actief te kijken hoe Beverwijk invloed kan uitoefenen waar het om ontwikkelingen binnen de gemeentegrenzen gaat?
- 7) Kan het college toezeggen actief gebruik te maken van mogelijkheden om zienswijzes in te dienen?
- 8) Is het college bereid de raad vooraf actief te informeren over ontwikkelingen binnen onze gemeentegrenzen?

Vanaf 2022 zal de provincie een start maken met een Provinciaal Uitvoeringsprogramma van het hybride energiesysteem waarin concrete en uitvoerbare projecten komen.

- 9) Op welke wijze worden gemeenten betrokken bij dit Provinciaal uitvoeringsprogramma?
- 10) Kan het college toezeggen actief ontwikkelingen op dit gebied te volgen en waar nodig namens Beverwijk te acteren?

Kelly Uiterwijk
Fractievoorzitter Vrij!

BIJLAGE 1: BRON NOORD-HOLLANDS DAGBLAD 11-11-2020

INTERVIEW Gaspipj biedt uitkomst waar hoogspanningskabel te dun is

Veel wordt er gevraagd van het elektriciteitsnet in Noord-Holland. Er is meer stroom nodig en de zonneweides en windmolenparken leveren dat wel, maar op onvoorspelbare momenten. Waterstof biedt de oplossing, vindt het college van GS. Gedeputeerde Edward Stigter legt uit waarom.

Peter Schat

HAARLEM Zoals de VS zijn Silicon Valley heeft, wil Noord-Holland de 'Waterstof Valley' van het land worden. En als de provincie dan toch die ambitie heeft, kan zij maar beter meteen de regie pakken bij het oplossen van de complexe puzzel die de energietransitie met zich meebrengt.

Vanuit die gedachte stelden Gedeputeerde Staten gisteren een plan van aanpak vast om knelpunten in het energienetwerk op korte termijn op te lossen en alvast vooruit te kijken naar de komende decennia.

„Er gebeurt heel veel op dit moment en we zien de noodzaak nu te acteren. We zijn de eerste provincie die dit zo actief oppakt”, zegt de Noord-Hollandse klimaatgedeputeerde Edward Stigter (GroenLinks). „Omdat we inzien dat we bij niets doen straks onze huishoudens niet meer voldoende stroom kunnen leveren, onze elektrische auto's niet meer kunnen opladen en in problemen komen bij het uitvoeren van de Regionale Energiestrategieën.”

Energieslurpend

De vraag naar elektriciteit stijgt enorm door het aantal huizen dat gebouwd gaat worden, de komst van meer energieslurpende datacenters en het toenemende gebruik door op duurzame energie overschakelende industrie. „Dan komen er ook nog zonneweides en windmolenparken bij, terwijl het elektriciteitsnet nu eigenlijk al vol zit en die schone energie er niet aan toe te voegen is.” Kortom: problemen. Die niet op te lossen zijn als alle partijen op elkaar gaan zitten wachten.

En er zijn nogal wat partijen. Overheden, bedrijven, netwerkbeheerders. En die zijn ook nog eens gebonden aan regels. „Netbeheerders konden, omdat de vraag naar elektriciteit voorheen heel geleidelijk toenam, twintig tot dertig jaar vooruitkijken bij hun planning. Dat is niet meer, vraag en aanbod zijn behoorlijk onvoorspelbaar geworden en dat vereist een andere manier van opereren van hen. Alleen, dat mogen ze niet.”

Dat netbeheerders niet proactief mogen investeren op plekken waar zij een grotere vraag of aanbod van stroom verwachten, is omdat ze kosten niet uit de hand mogen laten lopen. „Netbeheerders vermaatschappelijk hun kosten. Op het moment dat zij de infrastructuur verdubbelen, betalen we dat met z'n allen.”

Wiebes

Over dit onderwerp onderhandelt Stigter namens alle provincies met minister Wiebes van Economische Zaken en Klimaat. „Hij snapt dat er geïnvesteerd moet worden. Voor ons allemaal is belangrijk dat het zo efficiënt mogelijk gebeurt. Dat proberen wij ook als provincie voor elkaar te krijgen.”

Dat de energieopbrengst van windmolens en zonnepanelen fluctueert, maakt een elektriciteitsnet dat de pieken kan verwerken buitensporig duur. „Waterstof is een van de oplossingen, omdat je dit kunt opslaan. Als we elektriciteit die we opwekken uit wind en zon opslaan in waterstof, kunnen we dat gebruiken op

andere momenten en voor allerlei onderdelen waar nu aardgas voor nodig is." Stigter denkt dan aan zware mobiliteit en industrie. Daar kunnen motoren op waterstof draaien.

Van windenergie waterstof maken en daarvan weer methaangas, het kan, maar elke omwerking kost ook veel energie en dat is het paard achter de wagen spannen. „Er is geen land met zo'n dicht aardgasnetwerk als Nederland en dat is goed te benutten voor waterstof. We hoeven dus veel minder infrastructuur aan te leggen.”

Waterstof gaat geproduceerd worden op de twee plekken waar de 'wind op zee' aan land komt: Wijk aan Zee en Den Helder. „We beginnen met een 'blauwe' waterstoffabriek, waar waterstof van fossiele energie gemaakt wordt, de CO₂ wordt afgevangen en opgeslagen in de lege gasvelden onder de Noordzee. Fabriek 2 maakt 'groene waterstof', waar we, dat is het mooiste, de aan land gebrachte elektriciteit voor kunnen gebruiken.”

„Hoe kunnen we balanceren tussen elektriciteit, waterstof en warmte en die energie verdelen over de sectoren? Dat is de puzzel waar we in Nederland voor staan, maar die nog nergens is gelegd. In Noord-Holland nemen we het initiatief om daar samen met netbeheerders, gemeenten en bedrijven stappen in te zetten.”

Vlot trekken

Het gaat er volgens Stigter niet om dat de provincie op de stoel van gemeenten wil gaan zitten, om de boel wat vlot te trekken. „We willen gemeenten ontlasten en de vaart erin houden, om te voorkomen dat we tijd verliezen aan procedures, vergunningen en het ontbreken van de juiste ambtelijke bezetting.”

Een rol ziet Stigter ook voor de provincie in het vinden van een balans tussen waar de netbeheerders willen dat de zonneweides en windmolenparken gaan komen en waar die zoekgebieden volgens door gemeenten, provincie, andere betrokken partijen én inwoners gemaakte keuzes in de Regionale Energiestrategieën liggen.

„Als netbeheerders grotere efficiency denken te halen in gebieden waar net geen draagvlak voor zonneweides en windenergie is, dan heeft het niet veel zin daar het netwerk enorm te gaan uitbreiden. Of om dat juist wel te doen bij de zoekgebieden in de RES die in hun ogen te duur om aan te sluiten. Dat zullen wij dan bij elkaar brengen en dat leidt ongetwijfeld tot aanpassingen van de zoekgebieden. Het een staat niet boven het ander, er moet een balans gevonden worden tussen onhaalbaar en onbetaalbaar. Want als het op een van die uitdraait, heeft niemand er iets aan.”